

Arrest

nr. 144 991 van 7 mei 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIII^{ste} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Tanzaniaanse nationaliteit te zijn, op 17 december 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 november 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 5 januari 2015 met referentenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 12 maart 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 april 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. CUYT, die loco advocaat J. HAENTJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 19 oktober 2010 toe op Belgisch grondgebied en diende op 21 oktober 2010 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen trof op 17 februari 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus in zijn arrest van 30 mei 2011 (RvV 30 mei 2011, nr. 62 368).

1.3. Verzoekster diende op 16 juni 2012 een tweede asielaanvraag in.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding trof op 20 juni 2011 een beslissing tot weigering van in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater) met bevel om het grondgebied te verlaten.

1.5. Verzoekster legde op 13 december 2012 een verklaring van wettelijke samenwoning af met haar Belgische partner.

1.6. Verzoekster diende op 19 mei 2014 een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19ter).

1.7. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging trof op 12 november 2014 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Verzoekster werd hiervan op 18 november 2014 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, § 4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 19.05.2014 werd ingediend door:

Naam: J.(...) S.(...)

Voornaam: H.(...)

Nationaliteit: Tanzaniaanse

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

Betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging de Belgische onderdaan moet aantonen 'dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:

10 wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

Als bewijs van zijn bestaansmiddelen legt de referentiepersoon volgende documenten voor:

- uitkeringsattest Bond Moyson dd. 15.07.2014 waaruit blijkt dat hij in de periode 06.05.2013-31.12.2013 een uitkering wegens arbeidsongeschiktheid ontving

De voorgelegde gegevens hebben betrekking op de periode 06.05.2013-31.12.2013, en zijn bijgevolg onvoldoende recent. Immers, uit het voorgelegde attest blijkt dat deze uitkeringen werden stopgezet op 31.12.2013; er werden geen bijkomende stukken voorgelegd waaruit blijkt dat deze bedragen ook na deze datum nog werden uitbetaald. Op basis van de voorgelegde bewijzen heeft onze dienst geen zicht op de exacte aard (inkomen uit arbeid, uitkering, ...) en op het bedrag van het huidige netto-inkomen van de referentiepersoon. Bijgevolg kan er niet afdoende beoordeeld worden of de Belgische onderdaan heden over stabiele, toereikende en voldoende bestaansmiddelen beschikt.

Het komt toe aan betrokkenen hun aanvraag te actualiseren (arrest RvS nr. 222.809 dd. 12.03.2013).

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het Al van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Gelet op het feit dat het verblijf van meer dan drie maanden aan betrokkene werd geweigerd en dat uit het onderzoek van het administratief dossier blijkt dat zij geen aanspraak kan maken op enige verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond, levert de gemachtigde van de Staatssecretaris een

bevel om het grondgebied te verlaten af krachtens art. 52, § 4, vijfde lid van het KB van 8 oktober 1981.”

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de van vreemdelingenwet doet de Raad uitspraak op basis van de syntheseseminarie, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel van haar syntheseseminarie voert verzoekster de schending aan van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Verzoekster formuleert haar middel als volgt:

“Artikel 40ter Wet 15.12.1980 bepaalt het volgende:

(...)

Het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, houdt in dat dat het bestuur zijn beslissing op een zorgvuldige wijze moet voorbereiden (A. MAST e.a., Overzicht van het Belgisch administratief recht, Mechelen, Kluwer, 2002, p. 53, nr. 46) en dat het bij de voorbereiding en het nemen van de beslissing alle relevante factoren en omstandigheden moet afwegen; de zorgvuldigheid bij de feitenvinding en de vereiste van een zorgvuldig onderzoek vormen een essentieel onderdeel van dit rechtsbeginsel (R.v.st. nr. 130.662, 27 april 2004).

B. De overweging in de bestreden beslissing dat "uit het voorgelegde attest blijkt dat deze uitkeringen werden stopgezet op 31.12.2013; er werden geen bijkomende stukken voorgelegd waaruit blijkt dat deze bedragen ook na deze datum nog werden uitbetaald" missen iedere feitelijke en rechtsgrond:

a) uit het door verzoekster voorgelegde uitkeringsattest dd. 15.7.2014 blijkt op geen enkele wijze dat de uitkeringen werden 'stopgezet' op 31.12.2013; het uitkeringsattest dd. 15.7.2014 geeft enkel een overzicht van de uitbetaalde uitkeringen in de periode 6.5.2013- 31.12.2013;

b) bovendien heeft verzoekster een uitkeringsattest overgelegd, eveneens opgesteld op 15.7.2014, waarin een overzicht wordt gegeven van de uitbetaalde uitkeringen in de periode dd. 1.1.2014-

31.7.2014 (zie overtuigingsstuk nr. 1);

De verwijzing naar het arrest van de Raad van State nr. 222.809 dd. 12.3.2013 is terzake niet dienend. Daarin was de hoedanigheid van de aanvrager in de loop van de procedure immers gewijzigd van 'werknemer' naar 'werkzoekende'. En in het kader daarvan oordeelde de Raad van State dat "indien haar actuele toestand wijzigde, kwam het aan de verweerster toe om daarvan het bewijs te leveren. Het blijkt niet, en de verweerster maakt ook niet aannemelijk, dat zij niet in de mogelijkheid was om de nodige stukken bij te brengen, noch dat zij niet moest weten dat zij die stukken moest bijbrengen" (zie p. 6 van het arrest) en dat "Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt niet in dat het bestuur er steeds toe gehouden is bijkomende stukken aan de betrokkene te vragen wanneer blijkt dat de door hem ingediende stukken niet meer actueel zijn en wanneer de betrokkene ook moet weten dat die stukken niet meer actueel zijn, vermits zij op zijn eigen toestand betrekking hebben". In casu echter:

(1) betreft het niet de toestand van de aanvrager die gebeurlijk gewijzigd was (quod non), wel die van de referentiepersoon (quod non);

(2) waren de door verzoekster ingediende stukken wel degelijk nog actueel: de referentiepersoon ontving en ontvangt een uitkering op basis van zijn arbeidsongeschiktheid; uit niets bleek dat de toestand van de referentiepersoon gewijzigd was in die zin dat "deze uitkeringen werden stopgezet op 31.12.2013" en dat diens toestand derhalve niet meer actueel was; het is niet omdat een attest een overzicht geeft van betaalde uitkeringen in een bepaalde periode, dat daaruit kan en mag afgeleid worden dat na die periode het betaling van die uitkering werd 'stopgezet';

(3) blijkt hoe dan ook uit niets dat verzoekster moest kunnen 'weten' dat de voorgelegde stukken niet meer 'actueel' waren;

Door aldus op de hoger uiteengezette wijze te oordelen schendt de bestreden beslissing:

art. 40ter van de Wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Wet 15.12.1980), het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur;

C. In zijn nota dd. 29.1.2015 (p. 3/6 - 5/6) betwist de verwerende partij het enig middel tot vernietiging. De argumenten daartoe zijn ongegrond:

a) de verwerende partij besluit in haar nota dd. 29.1.2015 (zie p. 5/6, laatste al.) tot de 'onontvankelijkheid' van het middel; enige exceptie van onontvankelijkheid wordt echter niet opgeworpen, noch tegen het middel, noch tegen het verzoek tot vernietiging; het middel, net als het verzoek tot nietigverklaring, is wel degelijk ontvankelijk;

b) de verwerende partij houdt in haar nota dd. 28.1.2015 (zie p. 4/6, al. 7-8) voor dat met verzoekster zich "...niet dienstig voor de eerste maal in het kader van onderhavig annulatieprocedure kan beroepen op nieuwe stukken, dewelke niet aan de gemachtigde van de Staatssecretaris (...) ter kennis werden gebracht ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing"] dit argument is onjuist en irrelevant:

- onjuist: het overtuigingsstuk nr. 1, ni. het attest dd. 15.7.2014, werd wel degelijk n.a.v. de aanvraag voorgelegd; er is geen enkele (zinvolle) reden waarom verzoekster het attest dd. 15.7.2014 m.b.t. de periode 6.5.2013 - 31.12.2013 wel zou voorleggen maar het attest dd. 15.7.2014 (m.a.w. van dezelfde datum !) m.b.t. de periode 1.1.2014 - 30.6.2014 niet zou voorleggen ?!

- irrelevant: in de thans bestreden beslissing wordt uitdrukkelijk overwogen dat "uit het voorgelegde uit het voorgelegde attest blijkt dat deze uitkeringen werden stopgezet op 31.12.2013" terwijl dit uit geen enkel attest ook maar OP enige wijze blijkt !

c) in zijn nota dd. 29.1.2015 (p. 5/6, al. 2) stelt de verwerende partij vervolgens dat verzoekster "(...) de nodige zorgvuldigheid aan de dag (diende) te leggen (...) en zo nodig haar aanvraag (diende) te actualiseren" en verzoekster "(...) de redelijke mogelijkheid heeft gehad om (...) alle relevante gegevens op nuttige wijze ter kennis te brengen (...)"]

ook dit verweer is irrelevant en onjuist:

- irrelevant: vooreerst diende verzoekster haar aanvraag niet te 'actualiseren': haar toestand, en die van de referentiepersoon, is en was immers ongewijzigd gebleven; de referentiepersoon was (en is) uitkeringsgerechtigd; en die toestand was (en is) ongewijzigd gebleven;

- onjuist: vervolgens verliest de verwerende partij kennelijk uit het oog dat de verwerende over een termijn van 6 maanden beschikte om een beslissing te nemen (zie art. 42 Wet 15.12.1980); het standpunt van de verwerende volgen zou er op neer komen dat iedere verzoeker vervolgens elke maand, en zolang geen beslissing is tussengekomen, zijn aanvraag zou moeten 'actualiseren' ?!

D. Conclusie: de bestreden beslissing schendt wel degelijk de hoger vermelde wetsbepalingen en rechtsbeginselen en is dienvolgens onwettig. De vordering tot vernietiging is gegrond."

3.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221 475).

Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn.

3.3. Het door verzoekster geschonden geachte artikel 40ter van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

"(...)

Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3° bedoelde familieleden moet de Belgische onderdaan aantonen :

- dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen :

- 1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

- 2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

- 3° worden de wachttuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.

"(...)"

3.4. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster ter gelegenheid van haar aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie (bijlage 19ter) van 19 mei 2014 werd verzocht om *“binnen de drie maanden, dus ten laatste op 19/08/2014 (dag/maand/jaar) de volgende documenten over te leggen: bewijs voldoende bestaansmiddelen V.(...) d.(...) J.(...) F.(...), bewijs behoorlijke huisvesting (geregistreerd huurcontract of eigendomsakte), ziektekostenverzekering voor V.(...) d.(...) J.(...) F.(...) en J.(...) S.(...) H.(...)”*.

Op 29 juli 2014 legde verzoekster verklaringen van de Bond Moyson neer inzake inschrijving bij het ziekenfonds, een uitkeringsattest van 15 juli 2014 betreffende *“uitkeringen ontvangen (...) tijdens de gevraagde periode van 06.05.2013 tot 31.12.2013”* en een schrijven van 9 december 2013 van CVBA tuinwijk Lokeren betreffende de herziening van de huurprijs.

Op 19 augustus 2014 vulde verzoekster deze stukken aan met een geregistreerd huurcontract.

3.5. Verzoekster beweert dat de overweging uit de bestreden beslissing met betrekking tot het neergelegde uitkeringsattest waarin wordt gesteld dat *“uit het voorgelegde attest blijkt dat deze uitkeringen werden stopgezet op 31.12.2013”* feitelijke grondslag zou missen. Samen met de verwerende partij in haar nota met opmerkingen stelt de Raad echter vast dat het administratief dossier geen enkel stuk bevat waaruit de (netto-)inkomsten van de referentiepersoon vanaf 1 januari 2014 zouden kunnen blijken. In de bestreden beslissing werd trouwens bevestigd dat *“geen bijkomende stukken voorgelegd (werden) waaruit blijkt dat deze bedragen ook na deze datum nog werden uitbetaald”*. Vermits niet kon worden beoordeeld of de Belgische referentiepersoon in de periode van de aanvraag over *“stabiele, toereikende en voldoende bestaansmiddelen”* beschikte, zoals vereist door artikel 40ter van de vreemdelingenwet, werd het recht op verblijf van verzoekster op goede gronden geweigerd.

3.6. Verzoekster is het oneens met deze conclusie en verwijst in dit verband naar de bijlagen bij haar gedinginleidend verzoekschrift (Verzoekschrift, bijlagen 1 en 2) die een ander uitkeringsattest bevatten van 15 juli 2014 en een nieuw uitkeringsattest van 8 december 2014. Het uitkeringsattest van 8 december 2014 dateert van na de bestreden beslissing en kan hierop dus onmogelijk een invloed hebben. In haar repliek op de nota met opmerkingen oppert verzoekster dat er geen enkele zinvolle reden bestaat waarom zij het ene attest van 15 juli 2014 wel zou voorleggen en het andere niet. De Raad beaamt dit, maar stelt vast dat het administratief dossier slechts één uitkeringsattest bevat. Door erop te wijzen dat haar nalatigheid onverklaarbaar is, maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij de documenten die zij bij haar verzoekschrift voegde wel degelijk aan het oordeel van de gemachtigde van de staatssecretaris heeft voorgelegd, zodat zij deze laatste geen onzorgvuldigheid kan verwijten doordat hiermee geen rekening zou zijn gehouden. De Raad kan op deze documenten evenmin acht slaan, aangezien hij de regelmatigheid van een bestuurshandeling dient te beoordelen in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen (RvS 2 juli 2008, nr. 2 982 (c)).

3.7. Het betoog van verzoekster dat het in de beslissing ter illustratie geciteerde arrest van de Raad van State niet op haar geval zou kunnen worden toegepast, kan niet worden bijgetreden. Het kan immers bezwaarlijk worden aanvaard dat verzoekster onwetend zou zijn over het gegeven dat een stavingsstuk, dat betrekking heeft op een periode die loopt tot 31 december 2013, niet langer actueel was in het kader van een aanvraag die op 19 mei 2014 werd ingediend. De gemachtigde van de staatssecretaris ging geenszins kennelijk onredelijk te werk door op grond van het neergelegde attest te besluiten dat de uitkeringen ‘blijkbaar’ zouden zijn stopgezet omdat er geen enkel begin van bewijs voorlag dat deze na 31 december 2013 nog verder zouden zijn uitgekeerd. Het komt inderdaad aan verzoekster toe om de informatie met betrekking tot de inkomsten van de referentiepersoon te actualiseren. Indien deze situatie ongewijzigd is en de referentiepersoon nog steeds een uitkering ontvangt, rust de bewijslast bij diegene die zijn recht op verblijf erkend wenst te zien. In weerspreken van verzoeksters beweringen kan uit de bestreden beslissing niet worden afgeleid dat een verzoeker zijn beslissing elke maand zou moeten actualiseren.

3.8. Er werd geen schending van artikel 40ter van de vreemdelingenwet aangetoond. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat de gemachtigde van de staatssecretaris met bepaalde elementen geen of onvoldoende rekening zou hebben gehouden. Het zorgvuldigheidsbeginsel werd niet geschonden.

Het enig middel is ongegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven mei tweeduizend vijftien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

F. TAMBORIJN